

51. תואר "אדמירל"

לא בכל יום זוכה אדם לתואר הנכסף "אדמירל" מבלי ששירת ולו יום אחד בחיל הים. מי שהאמין במזל תמיד, כמוני, זכה בו כעבור שנים. הדבר אירע בעת שכיחתי כקונסול כללי בסאו פאולו באוקטובר 1988.

קלרה, מזכירתי היעילה והמסורה, קבעה בסדר היום שלי פגישה עם מנהלי "המכון ההיסטורי והתרבותי קריסטופר קולומבוס". לאחר הקפה המסורתית (בספל קטן) הם הסבירו לי את מטרת ביקורם בקונסוליה: "ממקורות נאמנים נמסר לנו שיש לך יחסים מצוינים עם המנהיגים החשובים של הקהילה היהודית הברזילאית, הקשורה כידוע ליהדות האמריקאית והעולמית. קיימת תזה היסטורית ולפיה לשייט הגדול ומגלה אמריקה, קריסטופר קולומבוס, היו שורשים יהודיים. לאור זאת המכון שלנו מעוניין להקים פסל נהדר לכבוד קולומבוס, בחסות היהדות הברזילאית ואולי העולמית".

התעניינתי בפעילות המכון, מי הפעילים שלהם, ואף הסתקרנתי ושאלתי אם קיימים פסלים דומים בחלקי עולם אחרים. תשובתם הייתה שפרויקטים דומים כבר תוכננו ובוצעו בכמה מדינות באירופה ובקרוב יבוצעו גם בארגנטינה ובברזיל, ואולי, בעזרתנו המיוחדת, נוכל לעשות זאת בעתיד גם בישראל. הסתכנתי בעוד שאלה, חשובה מאוד – מה העלות הכלכלית של הפרויקט. התשובה לא איחרה לבוא: לא

פחות ולא יותר – עשרה מיליון דולר! אמרתי להם שאחשוב על העניין ונמשיך בשיחה בעוד כמה ימים, אבל כרגע אין באפשרותי להתחייב. חשבתי לעצמי, איך אפנה לקהילה היהודית, שאולי לא תראה בעין יפה פעילות למען מטרה כזו ואני עוד אצטרך למצוא את המימון הדרוש. בכל אופן נפרדנו בצורה ידידותית ולבבית.

למרות שהמשכתי בתפקידי בסאו פאולו שלוש שנים נוספות לא שמעתי יותר ממנהלי המכון הזה, אבל בעבורי הייתה זו פגישה רבת עניין. ככלות הכול, גבירותי ורבותי, באותה הזדמנות זכיתי לקבל את התואר "קולומביסטה" בדרגה של "אדמירל", בתאריך לא פחות היסטורי – 12 באוקטובר, יום גילוי אמריקה. כל זה נכתב על מגש של כסף שניתן לי בעת ביקורם אצלי.

לאמיתו של דבר לא עלה בדעתי, כשחזרתי לישראל, להתייצב בחיל הים כדי שידעו כי בעת הצורך עומד לרשותם קצין בכיר בנושא בתואר של "אדמירל".